

RECULL DE PREMSA

15/01/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
15/01/14	GERVASIO SÁNCHEZ FOTOPERIODISTA "EL SEGREST DE PERIODISTES SILENCIA EL PATIMENT DELS CIVILS SIRIANS" / ARA	5	1
15/01/14	37 anys de Ràdio-4 / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	6	1
15/01/14	SÍRIA, UNA GUERRA DIFERENT / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	7	1
15/01/14	PROHIBIT INFORMAR / EL PUNT AVUI	8	1
15/01/14	SIRIA, UN «APAGÓN INFORMATIVO» QUE LLEVA AL «OLVIDO» / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	9	1
15/01/14	ALBERTO FERNÁNDEZ EXPLICA ¿UNA ALTRA HISTÒRIA DE CATALUNYA" AL BORN / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	10	1
15/01/14	ELS PERIODISTES, CONTRAL'-APAGADA" SOBRE SÍRIA / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	11	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
15/01/14	"NO ES EL SITIO NI EL MOMENTO" / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	13	2
15/01/14	ENTREVISTA RUBÉN OMAÑA DE SANTIAGO GERENTE DE ADALID INTERNET "ADALID DA RESPUESTA A TODAS LAS NECESIDADES DIGITALES DE LOS MEDIOS DE COMUNICACIÓN" / CINCO DIAS (ECONOMIA & EMPRESA)	15	1
15/01/14	TIME WARNER CABLE RECHAZA UNA MEGAOPA / EXPANSION	16	1
15/01/14	'GENTLEMAN' ROMPE CON PRISA PERO SEGUIRÁ EN LOS QUIOSCOS ESPAÑOLES / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	17	1
15/01/14	L'ONCE PREMIA UN FOTÒGRAF MANRESÀ / REGIO 7	18	1
15/01/14	MIQUEL ROCA L'ENCERTA AMB EL PERIODISME / DIARI DE GIRONA	19	1
15/01/14	EL TRIBUNAL SUPREMO 'TUMBA' EL ERE DE PRISA CORPORATIVO / EL ECONOMISTA	20	1
15/01/14	YAHOO, DE PORTAL A MITJÀ / ARA	21	1
15/01/14	BEATRIZ G.ARANDA, DIRECTORA DE 'ROLLING STONE' EN ESPAÑA / CINCO DIAS	22	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
15/01/14	TVE INTERNACIONAL I24HORASJAESVEUEN EN OBERT PER ASTRA / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	23	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

GERVASIO SÁNCHEZ

Fotoperiodista

Veterà En 25 anys de professió, Gervasio Sánchez (Còrdova, 1959) ha cobert guerres i les seves conseqüències arreu del planeta. Parla sense embuts sobre el millor i el pitjor del periodisme d'avui. És el portaveu dels familiars dels companys segrestats a Síria

“El segrest de periodistes silencia el patiment dels civils sirians”

CRISTINA MAS

La revolució siriana ha estat segrestada per grups islamistes que tenen la seva pròpia agenda. S'han fet forts a les zones rebels i han reprimit centenars d'activistes que van protagonitzar l'aixecament contra el règim de Baixar al-Assad. Aquests mateixos grups són els responsables del segrest de Marc Marginedas, periodista d'*El Periódico*; Javier Espinosa, corresponsal d'*El Mundo*, i el fotògraf Ricard Garcia-Vilanova, que han superat els 100 dies de captivitat. El fotoperiodista Gervasio Sánchez va obrir ahir un acte al Col·legi de Periodistes per reclamar que siguin alliberats i solidaritzar-se amb les seves famílies.

Quatre mesos segrestats... i no sabem quan s'acabarà.

Els que els han segrestat mesuren el temps d'una altra manera. Els talibans ja ho diuen: “Vosaltres teniu rellotges i nosaltres som els amos del temps”. La seva estratègia és a mitjà o llarg termini. Des de l'estiu hi ha hagut un canvi estratègic al bàndol rebel i els grups islamistes han guanyat més pes. En aquest desequilibri de forces, els periodistes han quedat atrapats, igual que les forces que van protagonitzar l'esclat de la revolució. Ara mateix estem en una situació en què no hi ha interlocutors clars, perquè estem en plena guerra. La nostra esperança és que s'adonin que segrestar periodistes va en contra de la causa de Síria i de la seva mateixa causa.

El segrest de periodistes s'ha convertit en una pràctica sistemàtica a Síria.

Hi ha mig centenar d'estrangers vinculats a la premsa i a organitzacions humanitàries i desenes de periodistes locals segrestats. No han demanat rescat econòmic ni han fet cap reivindicació política, que jo sàpiga. No sabem què volen. No oblidem que això és el resultat d'un problema que va començar fa 25 anys. El conflicte amb Al-Qaida arrenca quan els Estats Units van desentendre's de l'Afganistan, després que marxés l'últim soldat soviètic. Washington havia atret a base de diners i emparant-se en la croada contra els comunistes els grups més radicals, i després van marxar. Això ha desembocat en tot aquest desastre.

¿Cobrir la guerra de Síria és una missió impossible?

El Marc, el Javier i el Ricard són professionals que tenen molta experiència i coneixien molt bé el terreny. Gairebé és una missió impossible: jo sempre he rebutjat el pretext de la perillositat per no cobrir un conflicte, però en aquest cas no tinc gens clar què faria si em toqués decidir si s'hi ha d'enviar algú. I per a nosaltres és molt frustrant, perquè el segrest de periodistes ha imposat una apagada informativa que silencia el patiment dels civils sirians.

La guerra de Síria no interessa?

S'han escrit pàgines i pàgines de Sharon, que feia 8 anys que estava en coma, i s'ha arribat a blanquejar la seva biografia fins a nivells escandalosos. El problema és que el que passa al Pròxim Orient s'explica en funció dels interessos d'un país, que és Israel. Amb Síria passa el mateix que amb la Guerra de l'Iraq, que fins al 2003 es va cobrir molt perquè als Estats Units els interessava. I després se'n va deixar de parlar, perquè era molt perillós. De Síria només n'hem tingut informació gràcies a una sèrie de periodistes que se l'han jugada. I molts d'ells *freelances* que cobraven autèntiques misèries. És increïble que una part del món on hi ha interessos tan importants sigui un dels llocs on pesa més la desinformació. Síria ha sigut un aliat estratègic dels Estats Units a la regió des de fa dècades i els hi han permès tot.

En temps de crisi els mitjans no volen gastar diners a cobrir conflictes llunyans. I els periodistes estan en el punt de mira de règims o grups armats. ¿És el final del periodisme de conflictes?

No puc dir que s'ha acabat, però sí que està en el pitjor moment que he viscut en tota la meua vida professional. No parlo de tenir corresponsals, em refereixo a l'autoritat que tenia un mitjà quan tenia la capacitat i l'interès d'enviar periodistes allà on passaven coses que s'havien d'explicar. Ara als mitjans tot s'ha tornat pla i no es dedica espai, temps ni diners a temes conflictius, però que són el gran periodisme.

Perquè a la gent no li interessa?

Aquest és un argument barroer. Cada cop que faig una exposició sobre temes durs -desapareguts, mutilats per mines, Bòsnia- ve molta gent. Hi ha un interès increïble de tota mena de públic. Una altra cosa és que la gent sigui conscient que sense bon periodisme està condemnada a la manipulació. Als magazins dominicals hi havia moltes pressions, perquè els anunciants no volien aparèixer en reportatges sobre temes socials... I es va fer enquestes i es va veure que eren els temes més valorats pels lectors. Són les pàgines que la gent retalla i es guarda.

On és el problema?

El problema és que no es pot fer bon periodisme sense invertir-hi recursos. I que els bancs, que abans posaven publicitat, ara estan entrant als consells d'administració de molts mitjans. Els mitjans catalans van obviar el que estava passant a Catalunya Caixa i ara està tota la direcció imputada. I tant de bo que vagin a tots a la presó... I la corrupció? Jo voldria saber què passa ara, i no fa 15 anys! Ningú ho explica. La relació d'interessos polítics, mediàtics i econòmics és obscena.

Gervasio Sánchez treballa perquè no es deixi de parlar del segrest de Javier Espinosa, Ricard Garcia-Vilanova i Marc Marginedas. PERE TORDERA

“Treballar avui a Síria gairebé s'ha convertit en una missió impossible”

“La relació d'interessos polítics, mediàtics i econòmics és obscena”

Propostes

Dimecres 15.1.2014

CINE ► MOSTRA DE DOCUMENTALS A LA CASA ELIZALDE

Miradocs té dos objectius. Oferir sessions de documental on Barcelona i la seva gent siguin protagonistes. I que el públic vegi els films amb els seus autors.

► Imatge de 'Seleme', documental d'Alexandra Vives sobre un nen etiop adoptat per una família de BCN.

Mirades des de Barcelona

EL PERIÒDICO
BARCELONA

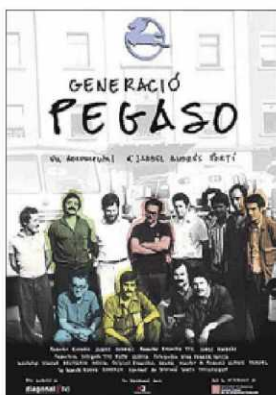
Miradocs és una mostra de cine amb subtítol revelador: mirades documentals des de Barcelona. Va néixer fa quatre anys amb un doble objectiu que perdura: oferir sessions de cine documental en què Barcelona i els barcelonins siguin protagonistes i que el públic pugui veure el film amb els seus autors. En la seva quarta edició, que comença avui a La Casa Elizalde, ofereix una desena de cintes i una nova activitat, una classe magistral a càrrec del realitzador Òscar Pérez. La cita és gratuïta.

Els 10 films -tots catalans- s'han forjat a l'empara d'escoles de producció audiovisual independent. Són institucions i associacions com el màster de documental creatiu de la UAB, el taller d'audiovisuals del Centre Bonnemaison i el màster de documental de l'Escac. De tots n'han sortit cineastes de nova fornada que mostren el seu treball en aquesta mostra coorganitzada per La Casa Elizalde i l'Associació Barcelona Espai de Cinema.

EL PROGRAMA // Miradocs arrenca avui amb una història del passat molt lligada al present. Es tracta de *Generació Pegaso*, que narra els avatars d'un grup de treballadors de la Pegaso -una de les empreses més importants del franquisme- que van arribar al benestar de les seves famílies per lluitar pels seus drets. El film està elaborat amb material inèdit (cintes de Súper 8) i dirigit per Isabel Andrés, filla d'un dels protagonistes, que assistirà a l'acte.

► Fotograma d'"A través del Carmel", que es projectarà el 22 de gener.

► Cartell de 'Generació Pegaso'.

La sessió de demà, proposada per l'Escac, projectarà *Mar de fons*, sobre una saga de mariners de Badalona, i *Seleme*, cinta d'Alexandra Vives sobre un nen etiop adoptat per una fa-

mília barcelonina. Divendres es podrà veure *La ciutat tipogràfica*, que vincula les lletres de Barcelona amb la identitat de la seva gent, i *Fora de pàgina*, un viatge metafòric a través de la polipoesia.

El retrato en el documental és el títol de la classe magistral que impartirà dimarts, dia 21, el realitzador Òscar Pérez. Dimecres que ve, dia 22, Claudi Zulián presentarà la seva cinta *A través del Carmel*, un únic pla seqüència de 90 minuts que expressa la vida en aquest barri barceloní. La sessió del dijous 23 estarà dedicada a films realitzats per dones. La mostra s'acaba el divendres 24, amb una cita especial, *El documental preferit de...*, que comptarà amb la recomanació de Lluís Miñarro, que ha escollit un documental realitzat el 1972 per Jacinto Esteve, *Lejos de los árboles*. ≡

► La Casa Elizalde. València, 302. A les 19.30 hores. Entrada lliure. Del 15 al 24 de gener.

Barcelona

CINE

Fnac Projeccions gratuïtes d'*El Documental del mes* als centres:

► **Diagonal Mar**. *Big boys gone bananas!*, de Fredrik Gertten. Diagonal, 3. A les 18.00 hores.

► **Arenas**. *Approved for adoption*, de Jung Henin. Gran Via, 373. A les 19.00 hores.

Filmoteca En el marc del cicle *El cinema de propaganda nazi*, **Esteve Riambau** presentarà el documental *A film unfinished*, de Yael Hersonski. Plaça de Salvador Seguí, 1. A les 18.30 hores. Entrada: 4 euros.

CONFERÈNCIES

Història *La guerra de successió en l'imaginari nacional*, amb **Jordi Peñarroja** i **Francesc Riart**. El Born Centre Cultural. Plaça Comercial, 12. 18.30 hores. Entrada lliure.

Fills La psicoanalista **Olga Palomino** i el psicoterapeuta **Fabián Ortiz** participaran en la xerrada-debat *Qui ensenyava a ser pares*. El Corte Inglés. Sala Àmbit Cultural. Portal de l'Àngel, 19. 19.00 hores.

Tecnologia **Antonio Lafuente** impartirà la conferència *Riure, tecnologia i popular design*. Bau. Centre Universitari de Disseny. Pujades, 118. 19.00 h. Gratuït.

Workshop *Ecommerce: monta tu negoci en internet*, a càrrec de **Miguel Pascual**. Fnac L'illa. Diagonal, 549. 18.00 hores. Gratuït.

Educació **Josep Lluís González** parlarà sobre *La institució escolar: porta oberta al plurilingüisme*. Universitat Internacional de Catalunya. Immaculada, 22. A les 18.00 hores.

DEBATS

CaixaForum *La gestió de les persones a les ONG en època de canvi*, taula rodona amb **Carmen García**, **Juan Carlos Melgar**, **Pilar Orens** i **Ignasi Carreras**. Ferrer i Guàrdia, 6. 18.00 hores. Gratuït.

'Las tardes del Gatopardo' L'escriptor **Enrique Vila Matas** conversarà amb **Iván Humanes** sobre el procés d'escriptura del seu conte *Porque ella no lo pidió*. Laboratori d'Esriptura. Joan Blanques, 12. A les 19.30. Entrada lliure.

Cerdanyola Tertúlia amb **Vicent Partal**, que comentarà el seu llibre *A un pam de la independència* i la situació actual de Catalunya. Bar Grau. Sant Ramon, 180. 19.30 h.

EXPOSICIONS

Ràdio El Col·legi de Periodistes acull *37 anys de Ràdio-4*, que repassa la lluita reivindicativa dels treballadors de l'emissora. Rambla de Catalunya, 10. De 9.00 a 14.00 i 15.00 a 19.00 hores. Gratuït.

Aigua El Roca Barcelona Gallery obre avui la mostra *Aigua, el dret a una vida digna*. Una exposició de la Fundació *We Are Water*, que permet conèixer la problemàtica global de l'aigua. Joan Güell, 21. De dilluns a dissabte, de 10.00 a 20.00 h. Gratuït.

Dona Fins al 20 de febrer es pot visitar a l'Institut Català de les Dones *Itineraris de vida: dones compromeses a Catalunya*, que difon la memòria de 12 dones que van ser silenciades durant la guerra civil i el franquisme. Pl. de Pere Coromines, 1. De 10.00 a 14.00 h.

MÚSICA

Esmuc Concert del Conjunt de Cambra dels Instruments de la Cobla, amb direcció de **Josep Moliner**. El Born Centre Cultural. Plaça Comercial, 12. A les 19.00 hores. Gratuït.

Jazz Actuació del duo format per **Elena Lasco** (piano) i **Oriol Romaní** (clarinet). Centre cívic Urgell. Comte d'Urgell, 145. 19.00 h. Entrada lliure.

Tarragona

LLIBRES

Reus Presentació del llibre *Atac i defensa de la reregardada. Els bombardeigs franquistes a les comarques de Tarragona i Terres de l'Ebre*, de **Ramon Arnabat** i **David Iñiguez**. Centre de Lectura. Major, 15. A les 19.30 hores.

Girona

AUDIOVISUALS

'Finestres al món' Aquest espai de CaixaForum acostarà el visitant a la realitat dels països en desenvolupament a través de curtsmetratges protagonitzats per persones que viuen en circumstàncies adverses. Ciutadans, 19. De 10.00 a 20.00 hores.

Lleida

EXPOSICIONS

Aigua El Museu de l'Aigua acull *El Pallars il·lumina Catalunya*, mostra itinerant que commemora el centenari de les empreses hidroelèctriques al Pallars i Catalunya. Miquel Batllori. 10.00 a 14.00 h. Gratuït.

HOMENATGE ALS PERIODISTES SEGRESTATS

Síria, una guerra diferent

▶ Els col·legues de Marginedas lamenten l'apagada informativa al país àrab

ALBERT GUASCH
BARCELONA

«Sense les seves cr3niques estem més agredits per la ignorància». Gervasio Sánchez, més de 30 anys cobrint conflictes bèl·lics i conjunturalment portaveu dels familiars de dos periodistes espanyols segrestats a Síria, va reivindicar la veu dels enviats especials al país en guerra. Hova fer en una taula de debat al Col·legi de Periodistes de Catalunya organitzada per denunciar l'apagada informativa que pateix ara mateix Síria. ¿Qui s'atreveix a trepitjar el terreny amb els periodistes convertits indissimuladament en objectius? L'acte va servir sobretot per recordar Marc Mar-

ginedas, l'enviat especial d'EL PERIÒDICO capturat pels gihadistes des del 4 de setembre, i els dos col·legues en la mateixa angoixant situaci3, Javier Espinosa, d'El Mundo, i el fot3graf Ricard Garcia Vilanova.

Que la guerra de Síria no és una guerra com totes les altres va ser l'eix del debat en què van participar periodistes que han trepitjat el terreny, com Joan Roura, de TV3, o que prenen la decisi3 d'enviar un reporter al lloc de les hostilitats, com Marta López, redactora en cap d'aquest diari.

«Síria s'ha convertit en un lloc opac», va apuntar Roura. «Vull fer una súplica, i és que alliberin els companys segrestats. I vull cridar una exigència, per favor, que ens deixin treballar, que ens deixin tornar a Síria, no podem tancar els ulls davant aquest conflicte».

En aquest sentit, Marta López va explicar el protocol d'actuaci3 da-

▶▶ La taula de debat d'ahir al Col·legi de Periodistes, a Barcelona.

vant la tessitura d'enviar o no un periodista a una zona perillosa. «Ningú obliga un periodista a anar a Síria o enlloc. El primer pas, abans de prendre una decisi3, és preguntar-l'hi directament al reporter, perquè és ell qui coneix millor que ningú el país i sap si és interessant i segur viatjar allà en cada moment».

Va reconèixer que si el Marc hagués tornat a Barcelona i li demanés d'anar a Síria, difícilment li donaria via lliure. «Els periodistes han d'anar a les guerres, com han d'anar a les manifestacions, al Parlament o als camps de futbol, perquè en cas contrari no existiria el periodisme, però s'han de donar les condicions, i ara a Síria no es donen aquestes condicions per treballar amb llibertat i seguretat».

Gervasio Sánchez va assenyalar que la dificultat que existeix per informar des de Síria només és equiparable, segons la seva opini3, al «silenci que es va produir a Somàlia» a principis dels anys 90. El moderador, el periodista Xavier Mas de Xaxàs, va subratllar el desig col·lectiu que «aquest pugui ser l'últim acte d'homenatge als companys segrestats». ■

Síria Comunicadors segrestats

Prohibit informar

RECORD • El Col·legi de Periodistes organitza un acte de suport als tres companys retinguts **QUEIXA** • Denuncien les condicions de treball actuals**Adela Genís**
BARCELONA

Missió impossible? Síria s'ha convertit en el país més perillós per als periodistes. Hi ha tres companys –Marc Marginedas, enviat d'*El Periódico*, i Ricard Garcia Vilanova i Javier Espinosa, d'*El Mundo*– retinguts des del passat mes de setembre. Ser periodista a Síria avui dia és tenir molts números per ser segrestat (o, en el pitjor dels casos, assassinat), però des de l'acte que se celebrava ahir al Col·legi de Periodistes es reivindicava la necessitat d'aquests informadors perquè la població civil siriana “no caigui en l'oblit”.

“Sense periodistes la cobertura del conflicte és impossible”, assegurava durant l'acte el fotoperiodista Gervasio Sánchez, que ha cobert conflictes arreu del món. Mònica Bernabé, periodista d'*El Mundo* a l'Afganistan, recordava que els segrestats no tenien “cap afany de protagonisme”. Joan Roura, de TV3, demanava als mitjans de comunicació i als redactors en cap que “deixin tornar a Síria els periodistes. Que ens deixin treballar!”, esgrimia. Tots els ponents coincidien a dir que les condicions al país àrab no són les més idònies per

L'acte de suport als tres informadors segrestats, ahir al Col·legi de Periodistes. Els ponents: Roura, López, Sánchez, Mas de Xaxàs, Aranda i Bernabé ■ QUIM PUIG

treballar i defensaven l'actuació dels tres informadors. “Són periodistes experimentats, que havien cobert molts conflictes anteriorment”, apuntaven els companys, i per això es mostraven convençuts que mentalment “són més forts que no ho seria un principiant”. “No podem permetre l'apagada informativa a Síria”, comentava la cap de l'àrea d'internacional d'*El Periódico*, Marta López, que també hi afegia que ara “li diria que no” (en referència a Marginedas), que durant els tres anys de conflic-

te ha visitat el país tres vegades.

La trobada estava plena d'estudiants de periodisme, àvids per saber les experiències d'informadors que han trepitjat conflictes de mig món. “I com podem arribar a ser corresponsals de guerra si amb totes les precaucions que van prendre els van segrestar?”, els va preguntar una noia. “Que ningú es pensi que anar a cobrir una guerra et catapultarà a la feina. A una guerra s'hi va perquè es vol. I es pot ser una gran periodista al costat de casa”, va reblar Bernabé. ■

Siria, un «apagón informativo» que lleva al «olvido»

Acto en Barcelona para pedir la libertad de Espinosa, Vilanova y Marginedas

C. RUBIO / Barcelona

Caer en el pozo del olvido es de lo peor que puede ocurrir en un conflicto. Primero, porque induce a la «manipulación», según palabras de Mònica Bernabé, colaboradora de EL MUNDO en Afganistán. Y segundo, porque «nos hace más ignorantes», en boca de Gervasio Sánchez, portavoz de las familias de Javier Espinosa, corresponsal de EL MUNDO en Oriente Próximo y de Ricardo García Vilanova, secuestrados en Siria desde mediados de septiembre. Son razones para reivindicar el oficio de reportero de guerra y pedir su liberación y la de Marc Marginedas, reportero de *El Periódico de Catalunya*, también en manos del ISIS (Estado Islámico de Irak y Siria), desde el 4 de septiembre.

Tras unas Navidades con sabor amargo y una losa de más de cien días de secuestro a las espaldas, ayer se celebró en Barcelona un acto de apoyo que sirvió para ensalzar la figura de los corresponsales de guerra como únicos altavoces de las víctimas. «Este apagón informativo incide en la realidad de los civiles», aseguró Gervasio Sánchez, reconociendo que es «frustrante ver cómo una situación calamitosa como Siria hace muy difícil la cobertura del conflicto».

Incluso se llegó a hablar de «misión imposible» para definir una guerra que ha enfocado su «objetivo» en los reporteros, en palabras del premiado fotoperiodista Samuel Aranda, ganador del World Press Photo en 2012. Igual de crítica y reivindicativa se mostró Mònica Bernabé, que acumula una década de radiografías sociales en Afganistán. «Hay que ir a los sitios para explicar lo que está pasando y evitar la manipulación», aseveró.

«Se tiene que ir a las guerras porque si no, no existiría el periodismo, igual que se va al Parlamento o al fútbol», defendió Marta López, jefa de la sección de internacional de *El Periódico de Catalunya*. «Si no, el conflicto cae en el olvido», resumió López. Una reivindicación con matices, con *perros* autoimpuestos por la crueldad del conflicto sirio y las dificultades de acceso al país. «Se tienen que dar las condiciones necesarias para trabajar allí», advirtió la jefa de Marc Marginedas, que reconoció que, ahora, «si alguien me lo volviera a pedir, diría que no».

La complicada situación en Oriente Próximo y los secuestros de profesionales de la talla de Javier Espinosa, Ricardo García Vilanova y Marc Marginedas –además

«El silencio nos hace ignorantes», dice el portavoz Gervasio Sánchez

de otros 40 periodistas, entre occidentales y locales– demuestran «el fracaso del periodismo porque sin ellos es imposible conocer qué ocurre», según Xavier Mas de Xaxàs, miembro del colegio de periodistas de Barcelona y periodista de *La Vanguardia*.

«El interés por un conflicto crece cuando dejamos de hablar de cifras y empezamos a hablar de historias», desgranó Joan Roura de TV3. La *Vuelta al cole entre las bombas* la última crónica de Espinosa antes del secuestro con emotivos testimonios de familias de Deir Ezzor, es un claro ejemplo.

Alberto Fernández explica “una altra història de Catalunya” al Born

RAMON SUÑÉ Barcelona

A la mateixa hora que Xavier Trias oferirà la tradicional conferència sobre l'estat de la ciutat (*L'alcalde respon*) a la seu del Col·legi de Periodistes de Catalunya, el president del grup municipal popular, Alberto Fernández, explicarà avui la història de Cata-

lunya segons el PP. La tria de l'escenari és de tot menys innocent. Fernández Díaz ha llogat per a l'ocasió la sala Moragues del Born Centre Cultural, un espai que havia reservat bastant abans de Nadal i pel qual el PP ha pagat 2.400 euros a l'Ajuntament de Barcelona.

En la conferència *Una altra his-*

tòria de Catalunya Alberto Fernández farà un repàs molt crític a la “Barcelona identitària” que, a parer seu, estan ressaltant aquests darrers temps l'alcalde Trias i el seu equip de govern, amb una atenció especial a la despesa que va suposar reconvenir el Born en centre cultural, l'orientació de l'equipament i el contingut de les seves exposicions i programa d'actes.

El PP nega que hi hagi hagut contraprogramació i recorda que en l'última comissió de Cultura, a mitjan desembre, el govern municipal ja sabia que els populars havien fet una reserva de la sala Moragues. Quan es va fer la reserva, el conferenciant tampoc no sabia

PSC DE BARCELONA

Carles Martí no anirà a les primàries

■ Carles Martí, primer secretari del PSC de Barcelona, va anunciar ahir que no es presentarà a les primàries del març i l'abril per elegir candidat a l'alcaldia de la ciutat. Carles Martí va argumentar que, amb els candidats previstos, està assegurada la pluralitat i la representació de totes les sensibilitats del partit.

que el mateix dia i a la mateixa hora el seu RCD Espanyol estaria intentant evitar que hi hagi un altre *alcorconazo* en el partit de tornada de la Copa del Rei que es disputa a Cornellà-El Prat.

Dissabte vinent CiU i PP tindran un altre motiu per discutir-se. Aquell dia s'inaugurarà a Ciutat Vella, a la confluència del carrer Comerç i el passeig Lluís Companys, la placeta que portarà el nom de Vicenç Albert Ballesster, el pare de la bandera estelada, símbol de l'independentisme català. Alberto Fernández ha criticat que Ballesster hagi passat per davant de personalitats com Salvador Dalí o Joan Pau II en el nomenclàtor barceloní.●

Els periodistes, contra l'“apagada” sobre Síria

BARCELONA Redacció

Els tres reporters segrestats a Síria Marc Marginedas, Ricardo García Vilanova i Javier Espinosa van ser ahir objecte d'un acte al Col·legi de Periodistes per “recuperar el to mediàtic” sobre el cas, que ja fa quatre mesos que dura, i contra l'“apagada informativa sobre la guerra, que incideix dramàticament en els civils”, en paraules de Gervasio Sánchez, portaveu de les famílies d'Espinosa i García Vilanova. El fotoperio-

LAURA SAULA

Roura, López, Sánchez i Mas de Xaxàs

distista va intervenir en una taula rodona juntament amb Joan Roura, enviat de TV3 a l'Orient Mitjà; Marta López, cap d'Internacional d'*El Periódico*; Xavier Mas de Xaxàs, membre de la junta del Col·legi i periodista de *La Vanguardia*; el fotògraf Samuel Aranda, i la corresponental d'*El Mundo* a l'Afganistan, Mónica Bernabé. Tots van coincidir tant en la necessitat d'informar sobre Síria per combatre l'“apagada” i la “manipulació” com en la d'enviar periodistes a zones de conflicte. A Síria “han aconseguit fer-nos callar”, va assenyalar Roura. Callia anar a Síria? “Sí –va afirmar López–. Igual com es va al Parlament o als camps de futbol, encara que ara no es donin les condicions. Quan hi van periodistes, es deixa de parlar de xifres de morts i es posa de cara a les víctimes”. Mas de Xaxàs va recordar la precarietat de la feina de molts reporters i Bernabé va fer notar la mesquineria d'Espanya amb les peticions d'asil de refugiats sirians.●

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

“No es el sitio ni el momento”

El presidente francés evita hablar de su vida privada aunque anuncia que aclarará su situación personal ● Propone a las empresas una reducción de costes laborales

MIGUEL MORA
París

El enemigo jurado de las altas finanzas y defensor a ultranza de la justicia social de la campaña electoral de 2012 ha pasado a mejor vida. A los 18 meses de llegar al poder, François Hollande confirmó ayer un giro radical hacia las recetas económicas neoliberales, y dejó de hablar a los electores de izquierda para dar la razón a los que consideran que Francia es un país esclerótico (Berlín, Bruselas y Londres) y ofrecer un pacto de responsabilidad —en realidad, un cheque en forma de reducción de costes laborales— a la patronal a cambio de inversión y empleos.

Aunque habló sobre todo de economía, el presidente francés llegaba a la tercera rueda de prensa semestral de su mandato con el agua al cuello por el asunto privado del que todo el mundo habla, en Francia y sobre todo fuera del Hexágono: su romance con la actriz Julie Gayet, de 41 años y 18 más joven que él, que ha llevado a su pareja, Valérie Trierweiler, de 48 años, a ser ingresada en el hospital para someterse a una cura de reposo.

Hollande prometió eliminar las cotizaciones salariales que pagan los empresarios y los trabajadores autónomos para financiar las ayudas familiares de aquí a 2017, una medida que cifró en 30.000 millones. Y recurriendo de nuevo al manual ultraliberal, aseguró que financiará ese dinero reformando el Estado, luchando contra el fraude a

Afirma que reformará el Estado sin rebajar la protección social

La patronal celebra que presentara “un programa de derechas”

la seguridad social, simplificando los impuestos y disminuyendo el gasto público en 50.000 millones entre 2015 y 2017.

“Todo será revisado, pero no para reducir la protección social, sanitaria o ambiental, sino para simplificar y facilitar la vida a las empresas”, enfatizó Hollande para limitar el impacto de la concesión a la patronal Medef, cuyos portavoces celebraron los anuncios y no tuvieron empacho en decir que Hollande había presentado un “programa de derechas”.

Pese a que la comparecencia del presidente duró cerca de tres horas, Hollande se las arregló para no dar una sola explicación

Hollande, a su llegada al salón del Elíseo donde ofreció la rueda de prensa. /CHRISTOPHE ENA (AP)

convinciente sobre el escándalo que ha afectado a su vida privada a los más de 500 periodistas franceses y extranjeros que abarrotaban la sala de festejos del Elíseo. Ante las cuatro o cinco preguntas relacionadas con el caso, afirmó que él y su pareja viven “momentos difíciles y dolorosos”, recordó que su principio es que los asuntos privados se dirimen en privado, añadió una frase de circunstancias —“este no es el sitio ni el momento de hablar de eso”—, y finalmente prometió, de forma paradójica, que dará las explicaciones pertinentes antes de viajar a Washington el próximo 11 de febrero.

Luego, tras una larga tanda de cuestiones de política y economía, el presidente dijo que Trierweiler se encuentra “en reposo” y aseveró que su seguridad está “perfectamente garantizada” tanto cuando realiza desplazamientos públicos como privados, sin entrar en los detalles sobre el origen dudoso del apartamento donde se encontraba con Gayet.

El presidente no ocultó que la publicación del reportaje sobre su infidelidad le había producido una “indignación absoluta”, y matizó que si no ha presentado una querrela contra la revista *Closer* es porque goza del estatuto de inmunidad penal del presidente y no juega en igualdad de condiciones al no poder ser demandado por nadie.

Hollande se mostró sereno en todo momento y trató de mostrar su lado más institucional, autoritario y firme, aunque a ratos no renunció a sus bromas habituales. Pero la conferencia de prensa fue mucho menos espontánea e improvisada de lo que pareció. El jefe de comunicación del Elíseo, Christian Gravel, un hombre cercano al ministro del Interior, Manuel Valls, indicaba en cada momento a sus colaboradores a quién entregar el micrófono, y dio absoluta prioridad a los informadores franceses, relegando a los más de 150 corresponsales foráneos a la última media hora, los llamados minutos de la basura.

Cuestionado por un periodista estadounidense sobre el alcan-

Una pregunta directa le dio pie a escabullirse

M. M.

La tensión se cortaba con un cuchillo cuando el Gobierno en pleno (38 ministros, 19 hombres y 19 mujeres) entró ayer en el salón de festejos del Elíseo y se sentó a la derecha del atril desde el que iba a hablar el presidente, François Hollande, a las cuatro y media de la tarde. No había un alfiler en el espacio rocoqué, y la duda consistía en saber quién —y cuán-

do y cómo— se atrevería a abrir el fuego y a preguntar al jefe del Estado por el escándalo Gayet.

Por protocolo, el Elíseo concedió la primera cuestión al presidente de la Asociación de la Prensa Presidencial, a la sazón el periodista de *Le Figaro* Alain Barluet. Tras un preámbulo cortés y obligado porque la rueda de prensa coincidía con la felicitación del Año Nuevo de Hollande a la prensa (los

célebres *voeux* de cada mes de enero), el reportero soltó la patata caliente: “La publicación de un artículo que le concierne en una revista, *Closer* para no nombrarla [modo ironía], ha generado emoción, preguntas y curiosidad, es inevitable. Hay una necesidad de clarificación ante los franceses y ante aquellos que nos miran desde el extranjero. Usted va a ser recibido en Washington próximamente. Se lo pregunto sin ro-

deos: “¿Sigue siendo Valérie Trierweiler la primera dama de Francia?”.

Hollande rehusó responder a la pregunta, que tenía toda la pinta de haber sido pactada con antelación, pero aprovechó la mención a su viaje oficial a Estados Unidos para prometer que dará las explicaciones necesarias antes de ir a Washington el 11 de febrero. La hábil manobra concede a Hollande 27 días para organizar su agitada vida

ce político del *Closergate* y sobre si un presidente tiene derecho a una vida realmente privada, Hollande afirmó: "En Francia tenemos principios firmes sobre el respeto a la vida privada y sobre la libertad de prensa. Son nuestros valores".

La noticia más relevante del día, en todo caso, fue el informe de la Liga por los Derechos Humanos sobre la situación de los gitanos en Francia. Durante 2013, el Gobierno socialista expulsó de sus campamentos precarios a casi 20.000 romaníes europeos, es decir, el doble de los que expulsó en 2012. Hollande defendió la política de Manuel Valls, sin citar esta vez la palabra humanidad, y aseguró que todas esas expulsiones no le avergüenzan "porque se hacen en nombre del derecho". En realidad, tanto la promesa electoral del presidente como la circular emitida por el ministro del Interior en el verano de 2012 obligaban al propio Gobierno a conceder alojamientos alternativos a los expulsados, cosa que París no hace.

Hollande hizo suya también lo que definió como la última "victoria" del ministro más po-

Asegura que su seguridad está "perfectamente garantizada"

Francia expulsó a 20.000 gitanos en 2013, el doble que un año antes

pular del Gabinete, la prohibición administrativa de los espectáculos del cómico Dieudonné: "El racismo, el antisemitismo, y la xenofobia serán perseguidos con intransigencia", dijo. "La ley será aplicada sin debilidad. Pero la libertad de reunión, expresión y creación no pueden ser reducidas, salvo en circunstancias excepcionales, atendiendo a la dignidad humana y al orden público".

Sobre Europa, Hollande habló sobre todo de Alemania y anticipó la celebración en febrero en Francia de un consejo de ministros conjunto de los dos países. Anunció pasos para la convergencia económica, la armonización de las reglas fiscales y un impulso común de la Europa de la defensa.

sentimental y preparar una respuesta adecuada.

Lo más curioso fue que la pregunta no dejó muy satisfecho al bueno de Barluet, que apenas una hora después empleó su cuenta de Twitter para pedir perdón a Albert Londres, el difunto reportero francés que da nombre a los premios de periodismo más prestigiosos de la francofonía. El presidente de los periodistas hizo la pregunta justa al presidente de los franceses. Pero no aclaró si le pareció demasiado directa, demasiado pactada o demasiado cercana a la prensa canalla.

ENTREVISTA RUBÉN OMAÑA DE SANTIAGO GERENTE DE ADALID INTERNET

"Adalid da respuesta a todas las necesidades digitales de los medios de comunicación"

Adalid Internet es una empresa especializada en soluciones para la gestión de medios de comunicación digitales. Para saber más acerca de su actividad, hablamos con su gerente, Rubén Omaña.

¿Cuáles son los orígenes de Adalid?

Adalid Internet es una empresa española que nació en 1999 con el objetivo de desarrollar proyectos para Internet. En el año 2003 vimos la evolución

que estaba teniendo el mundo web y decidimos especializarnos en la gestión de medios digitales. Desde entonces ofrecemos un servicio de gestión completa de un medio digital.

■ "Adalid posee una plataforma CMS propia llamada Arende"

¿Cuáles son sus principales líneas de negocio?

Además de ofrecer el desarrollo de plataformas para medios de comunicación digitales en formato web, móvil o también aplicaciones para iPhone/Android, nues-

tra intención es ofrecer un servicio integral para los clientes, y eso pasa no sólo por actuar como consultoría y asesoría de medios, sino también por poner a disposición de los medios todas las herramientas y servicios de valor añadido que precisan. Así, además de nuestro CMS de gestión de contenidos a través de la plataforma Arende (www.arende.com/), nos ocupamos de ofrecer servicios como el adserving y la gestión publicitaria, el diseño y renovación de imagen para medios digitales, la integración de las nuevas tecnologías en la gestión de los mismos, las campañas de SEO y SEM para buscadores, la gestión de las redes sociales, la formación, las herramientas de seguridad para evitar ataques o la elaboración de contenidos personalizados para terceros. Y si el cliente lo desea, podemos hacer esos proyectos llave en mano; desde la elaboración de los contenidos hasta su maquetación, publicación y difusión.

¿Cómo definiría la filosofía de trabajo de la empresa?

Desde nuestro nacimiento hemos

tenido una filosofía clara que se refleja en nuestro espíritu de innovación y calidad, una forma de trabajar que pretende ayudar a los medios digitales a integrar su negocio en las nuevas tecnologías. Por eso apostamos por las soluciones globales y bien hechas. Consideramos fundamental desarrollar medios que sean capaces de satisfacer tanto a nuestro cliente como a sus lectores, dando soluciones a todas las necesidades, tanto presentes como futuras. De esta forma, y gracias a la estrecha colaboración con el cliente en todas las fases del proyecto, creamos y llevamos a la práctica aplicaciones innovadoras que se implantan con éxito.

¿A qué perfil responden sus clientes?

Principalmente a dos. El primer grupo está compuesto por editores que desean tener o modernizar la presencia de su periódico, revista o publicación en Internet. El segundo grupo de clientes es más reciente, puesto que desde 2012 ofrecemos soluciones profesionales de gestión de contenidos adaptados a intranet o redes privadas de grandes empre-

sas. De esta forma, una empresa puede abrir un canal de comunicación exclusivo con sus empleados o con sus clientes, gestionando de forma sencilla la publicación de noticias en su propio medio personalizado.

¿Qué retos de futuro se ha marcado Adalid?

Nuestro principal objetivo futuro es la internacionalización. Para ello en breve finalizará la integración de la empresa en Adalid Group, un grupo de inversión en empresas digitales que nos va a permitir ampliar tanto nuestra capacidad de inversión como nuestros contactos. Y el primer paso tras esa integración será dar el salto a Latinoamérica.

Adalid está gestionando medios de todo tipo a través de su plataforma Arende. Entre ellos destacan los siguientes:

- Periódicos de edición nacional: www.elsemanaldigital.com - www.hechosdehoy.com
 - Periódicos líderes de difusión regional: www.eldigitalcastillalamancha.es - www.lacronica.net
 - Periódicos culturales: www.writmosoxi.com - Universidad Carlos III
 - Periódicos para empresas: www.inypsa.es - www.thalesgroup.com
- Además de la gestión de los medios, Adalid está trabajando en colaboración con la Universidad Carlos III de Madrid para que los estudiantes de periodismo realicen prácticas de periodismo digital utilizando sus herramientas.

www.arende.com
www.adalid.net

Time Warner Cable rechaza una megaopa

CHARTER OFRECE 44.650 MILLONES/ La operación crearía un gigante en el negocio de televisión por cable en EEUU.

Expansión. Madrid

El consejo del grupo estadounidense Time Warner Cable ha rechazado por "baja y claramente inadecuada" una oferta pública de adquisición (opa) por valor de 37.400 millones de dólares lanzada por Charter Communications, y que, incluida deuda, supera los 61.000 millones de dólares (44.650 millones de euros).

La propuesta, que valora en 132,5 dólares cada título de Time Warner Cable (83 dólares en efectivo y 49,5 dólares en acciones de Charter), se hizo pública el pasado lunes para meter presión a los accionistas de Time Warner Cable, aunque se presentó a su consejo en diciembre, que ya había rechazado otras dos ofertas anteriores.

El precio ofrecido es sólo ligeramente superior a los 132,4 dólares con que cerró el grupo de televisión por cable e Internet de alta velocidad el lunes, aunque la cotización de ésta ha subido cerca del 40% desde que se rumoreó la posibilidad de una opa en junio pasado. Ayer, a media sesión, Time Warner Cable subía un 2,9% en Wall Street, hasta 136,2 dólares, por encima del precio de la opa, lo que podría empujar a Charter a mejorar su oferta. A estos precios, el grupo alcanza una capitalización de 38.387 millones de dólares. Charter subía un 2,2% en el parqué, con un valor bursátil de 14.291 millones de dólares.

El consejero delegado de Time Warner Cable, Rob Marcus, señaló que estarían abiertos a llegar a un acuerdo con Charter si ésta ofrecía 160 dólares por acción (100 en efectivo y 60 en acciones).

John Malone

El principal accionista de Charter e impulsor de la ope-

Bloomberg News

John Malone, principal accionista de Charter, ha impulsado la opa.

ración es el magnate John Malone, que controla un 27% de la compañía a través de Liberty Media.

Si la opa prosperase, se crearía un gigante en EEUU de la televisión por cable, Internet y telefonía con cerca de 20 millones de clientes en 38

estados. El grupo sería el tercero más grande en el negocio de la televisión de pago por número de clientes en EEUU, por detrás del líder Comcast y DirecTV, lo que le permitiría generar ahorros y más poder negociador con los proveedores de contenidos.

Time Warner Cable perdió medio millón de clientes en su negocio de televisión de pago en el segundo semestre de 2013, una tendencia que la empresa rival dice que es capaz de revertir.

Comcast, líder del sector, también se ha planteado lanzar una opa por Charter, cuarta del ranking, aunque la operación recibiría muchas trabas de las autoridades de la competencia de EEUU.

Incluyendo deuda, la opa es la más alta en valor de carácter hostil desde 2008, cuando BHP Billiton ofreció, sin éxito, 115.000 millones de dólares por Rio Tinto, según *Bloomberg*.

Concentración

- El consejo de Time Warner Cable ha rechazado una opa de 61.000 millones de dólares, incluida la deuda, lanzada por Charter por considerarla "muy baja".

- Ayer a media sesión, los títulos de Time Warner Cable cotizaban por encima del precio ofrecido por Charter.

- Si la oferta prosperase se crearía un gigante del negocio de televisión por cable en EEUU, con unos 20 millones de clientes en 38 estados.

Publicaciones / Nueva etapa desde febrero

'Gentleman' rompe con Prisa pero seguirá en los quioscos españoles

Class Editori concede la licencia por 10 años a Luxury Media

EL MUNDO / Madrid *Gentleman* ha cambiado de manos. La revista masculina de estilo de vida ultima su próximo número, el correspondiente a febrero, con una importante novedad más allá de sus contenidos: la licencia de publicación corresponde a Luxury Media, después de que la cabecera haya roto con Prisa.

Los italianos de Class Editori, propietarios de la revista, han confiado a esta nueva compañía las riendas de la revista mensual. El acuerdo vincula a las dos empresas durante los próximos 10 años y se

produce «tras no prorrogar la compañía italiana el contrato que le unía a Prisa Revistas», según fuentes de Luxury Media.

Desde Prisa, por el contrario, se había contado que Prisa Revistas «ha decidido suspender la publicación». Es más, en un comunicado de finales de diciembre, esa empresa sostenía que el número de enero era «el último» porque «*Gentleman* había reducido sustancialmente sus ventas en los últimos años y sus ingresos publicitarios se habían reducido a la mitad desde el inicio de la crisis, hasta el punto

de no hacer económicamente viable su mantenimiento».

Sin embargo, la revista no se ha parado y continúa su andadura, como plasma Luxury Media en su versión de los hechos: «Este contrato ha sido cancelado por Class Editori no por motivos económicos, sino de incumplimiento de algunas cláusulas del mismo, lo que dista mucho del comunicado realizado por Prisa Revistas». Recientemente, Prisa Revistas ha lanzado *Icon*, una publicación que también está dirigida a un público masculino con interés en el lujo.

La revista de estilo de vida '*Gentleman*', que está dirigida a un público masculino interesado en el lujo y los contenidos 'premium', nació en el año 2003 y en febrero publicará su número 115.

Gentleman tiene actualmente una difusión de en torno a 25.000 ejemplares. «En nuestro sector, el de los contenidos *premium*, lo importante no es la difusión, sino el tipo de difusión: en *Gentleman* llegamos a salas VIP, a clases business de aerolíneas y a los clientes más especiales de tarjetas de crédito», explica a EL MUNDO Ricardo Ballbontín, miembro fundador de la revista y director en esta nueva etapa. «Muchas veces la búsqueda de dinero impide ver negocios que además de dinero también dan prestigio, como es el caso de *Gentleman*», añade Ballbontín. El primer número de esta nueva etapa de la revista, que nació en 2003, estará en los quioscos el 1 de febrero.

EL BATEC DEL CARRER

REDACCIÓ | MANRESA

■ El manresà Santi Viladrich va aconseguir el tercer premi del 13è Concurs Fotogràfic de l'ONCE, que va reunir fins a 1.652 treballs de 569 autors de 52 països d'arreu del món. La imatge titulada *SV2* en què el bagenc retrata dos esquiadors amb discapacitats físiques va merèixer el reconeixement d'un jurat que va recompensar amb el primer premi el barceloní Albert Bonsfills per la instantània *Lina s'atura a les escales que la porten a la seva casa subterrània perquè li encanta sentir el sol a la cara*. En segona posició va quedar el vietnamita Nguyen Vu Phuoc, per l'obra *Love to love*.

El certamen es va iniciar el 2001, dos anys després es va internacionalitzar convertint-se en un concurs d'àmbit europeu i el 2010 va passar a ser d'abast mundial. Enguany, a més d'Espanya, els països d'on van arribar més fotografies per al concurs van ser l'Índia, Vietnam, Mèxic i l'Argentina.

L'ONCE premia un fotògraf manresà

► Santi Viladrich va obtenir la tercera posició d'un concurs mundial amb 569 participants

SANTI VILADRICH

«SV2» és la imatge que va atorgar el meritori tercer lloc al fotògraf bagenc

Evelio G. Palacio

MIQUEL ROCA L'ENCERTA AMB EL PERIODISME

Miquel Roca Junyent té cap. Cal posseir molta solvència intel·lectual perquè t'encarreguin lliurar una infanta del daltabaix de viure a tot drap amb diners il·lícits -és a dir, salvar la monarquia- essent nacionalista, català, poc entusiasta d'allò espanyol i gairebé republicà. Fa uns dies, Roca escrivia: «La notícia està desapareixent en benefici de l'opinió més subjectiva. La moda ha arribat al món de les notícies; unes estan de moda i altres no. Ara necessitem estar molt ben informats. Ens fa falta conèixer per decidir, per debatre, per defensar la pròpia opinió. La informació pot tenir color; la llibertat ho fa possible. Però mai el color pot arribar a destenyir la notícia». Hi haurà altres motius per discrepar de Roca però en això l'encerta: una gran defensa del bon periodisme.

La informació veraç és límpida i aclaridora. Els comentaris, banals i intoxicadors. Quan el periodista pontifica i no narra, deforma i no informa. Quan talla i enganxa feliç comunicats -abans per fax ara tuitejats, quina modernitat- en comptes d'indagar, fa publicitat, mai periodisme. Quan el periodisme de ramat converteix l'informador en maleït donant voltes a les notícies d'altres -periodisme baldufa- o les conferències de premsa -periodisme pastoral-, triomfen l'avorriment i la mediocritat. Perd el talent, sempre arriscat. El seguidisme transforma en soporífera i burocràtica una de les professions més belles del món. Quan el reporter fa novel·la i no vetlla per les claus de l'ofici, acomodant-se a les compareixences sense preguntes, les entrevistes mel·líflues i les respostes enllanades, tremola la fusteria. Per això entre

tanta badada i cridòria centrem-nos en les certes: els periodistes excel·lents són més necessaris que mai. Especialistes capaços, parafrasejant **Bernard Shaw**, de distingir un accident de bicicleta de l'enfonsament d'una civilització, explicar-ho i situar-ho en el seu terme just. Així estan els temps.

El periodisme consisteix, com enuncia-va el 1852 *The Times* en una de les seves editorials, a obtenir «una intel·ligència ràpida i correcta dels fets d'actualitat i, instantàniament, revelar-los per fer-los patrimoni de la nació». Bussejar a internet picant de qualsevol part i seguir les xarxes socials no suposa estar informat, igual que saciar-se amb un aperitiu no és dinar encara que mitigui la fam. Afortunadament queden lectors valuosos com Roca disposats a recordar-nos-ho.

El Tribunal Supremo 'tumba' el ERE de Prisa Corporativo

Lo declara "no ajustado a derecho" y obliga a pagar 45 días por año

Á. S. MADRID.

El Tribunal Supremo obliga a Prisa a rascarse el bolsillo y multiplicar por tres las indemnizaciones que pagó a los 26 trabajadores despedidos en el ERE de Prisa Corpora-

tivo. El Alto Tribunal ha declarado nulo o "no ajustado a derecho" el despido de estos empleados confirmando así la sentencia dictada en enero de 2013 por el Tribunal Superior de Justicia de Madrid. Así, el Supremo obliga a la multinacional que preside Juan Luis Cebrián a pagar la máxima indemnización a los trabajadores de 45 días por año trabajado con un tope de 42 mensualidades frente a los 20 días que pagó, tal y como recoge la re-

forma laboral aprobada por el PP para las empresas en pérdidas.

Esta indemnización es la prevista en los pactos que la empresa no respetó y que el Alto Tribunal resuelve que están vigentes. Así, la sala de lo social del Supremo asegura en la sentencia, publicada el 30 de octubre, que Prisa no cumplió con los acuerdos firmados el 20 de mayo de 2011 y el 14 de junio de 2011 entre la empresa y los trabajadores en un proceso de mediación que

puso fin a una huelga en este grupo de comunicación y que tienen carácter de "convenio colectivo".

En estos pactos mediados, ambas partes se comprometían a acometer cualquier proceso de reestructuración que afectara al volumen de empleo a través del diálogo y la negociación, con un módulo indemnizatorio de referencia de 45 días por año de servicio con un tope de 42 mensualidades. Para este fin se creó una Comisión de segui-

miento de los compromisos adquiridos que estaba vigente hasta el 31 de diciembre de 2012, sin perjuicio de que pactaran mantener su operatividad más allá de dicha fecha. Sin embargo, Prisa instó un despido colectivo en Prisa Corporativa dos meses antes.

La indemnización que van a cobrar los 26 despedidos es muy superior a los 37 días con un tope de 190.000 euros que pactaron los trabajadores de *El País*.

CRÍTICA XARXES

ALBERT
CUESTA

@ALBERTCUESTA

Yahoo,
de portal
a mitjà

Marissa Mayer, consellera delegada de Yahoo, va ser una de les ponents més destacades del CES, la fira d'electrònica de consum que es va fer la setmana passada a Las Vegas. Pot sorprendre vist des d'aquí: segons comScore, les webs de Yahoo ocupen, amb 14,5 milions i mig de visitants mensuals únics, el cinquè lloc del rànquing estatal d'audiència, per darrere de les de Google, Microsoft, Facebook i Unidad Editorial. En canvi, als EUA té tot el sentit: la veterana Yahoo és la primera empresa de contingut digital: el 87% dels internautes d'allà accedeixen mensualment a alguna de les seves pàgines. A escala mundial té 800 milions d'usuaris únics, sense comptar els de Tumblr, el servei de blogs que va comprar al maig per 800 milions d'euros.

Segons Mayer, la meitat dels usuaris de Yahoo –que han crescut un 20% des que ella va arribar a la casa, procedent de Google– s'hi connecten amb els seus telèfons. Per això acaben d'ampliar de 60 a 400 les persones que treballen en la plataforma mòbil, adaptant serveis tan populars com el correu electrònic, la informació financera, la de meteorologia i els àlbums de fotos de Flickr. I per disposar de contingut editorial propi han tirat de talonari: del *New York Times* s'han endut la subdirectora d'informació Megan Lieberman, el cap de política Matt Bai i el columnista David Pogue, que dirigeix el nou canal temàtic Yahoo Tech, que funciona des de fa uns dies. I també han incorporat Katie Couric, una de les presentadores estrella de la cadena ABC News. Clarament, Yahoo pretén tenir veu pròpia en el menú informatiu.

La cirereta de les novetats de Yahoo al CES va ser l'aplicació News-Digest per als dispositius mòbils d'Apple, creada pel nen prodigi –18 anys– Mike D'Aloisio. Es tracta d'un resum de premsa que s'actualitza al matí i a la tarda amb 10 notícies destacades, amb un grau d'encert sorprenent per tractar-se d'un algoritme, encara que supervisat per humans.

Beatriz G. Aranda, directora de 'Rolling Stone' en España

La periodista Beatriz G. Aranda ha sido nombrada directora de *Rolling Stone España*. Aranda lleva varios años vinculada profesionalmente al Grupo PRISA, editor de la revista en España. Es licenciada en Periodismo por la Universidad Complutense de Madrid y ya era redactora jefe de la revista y de la web de *Rolling Stone*.

TVE Internacional i 24 Horas ja es veuen en obert per Astra

► El satèl·lit Astra 1M difon des de fa uns dies, en obert i per a tot Europa, el canal TVE Internacional i el canal 24 Horas, de manera que 110 milions de llars europees que disposen de recepció als continguts transmesos pels satèl·lits de SES Astra des de la seva principal posició orbital al continent poden rebre aquests canals. La companyia espanyola Quantis ha guanyat el concurs públic per prestar aquest servei durant un període de tres anys. / Redacció